

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201540
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8220201540.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne: J. Ž., Q.: XX.XX.XXXX, U. N., X. XX/XXX, proti žalovanej: Silverside, a.s., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Plynárska 7/B, IČO: 50 052 560, právne zastúpeného: VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Plynárska 7/A, IČO: 36 807 915, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 4Csp/2/2020 - 104 zo dňa 19.03.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.:

„I. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 07.12.2017 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2017 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná.

II. Žalobkyňa má voči žalovanej právo na náhradu trov konania a trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu 100%.“

2. Citoval ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 5a ods. 1, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách (ďalej len ZoSÚ, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. ochrane spotrebiteľa, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5 a 6, § 551 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako OZ), § 1 ods. 1, 1a ods. 1 a 4 Nariadenia vlády č. 141/2014 Z.z.

3. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje pohľadávku, ktorá vznikla z poskytnutého spotrebiteľského úveru, je akcesorickej povahy k hlavnému záväzku, ktorý je spotrebiteľský. Konštatoval, že bez určenia, či dohoda o zrážkach zo mzdy je alebo nie je platná, je postavenie žalobkyne v tomto právnom vzťahu neisté, pretože na jej podklade je zamestnávateľ (nebyť neodkladného opatrenia) oprávnený vykonávať v prospech žalovanej spoločnosti zrážky zo mzdy žalobkyne vo výške, ktorú určila žalovaná. Naliehavý právny záujem pri tomto type určovacej žaloby žalobkyňa nemusela podľa súdu preukázať, nakoľko tento je daný priamo zo zákona (§ 11 ods. 4 ZoSÚ). Medzi stranami nebolo sporné, že uzavretá zmluva o úvere je spotrebiteľská, že žalobkyni boli poskytnuté z titulu úveru peňažné prostriedky, a že došlo aj k uzavretiu dohody o zrážkach zo mzdy. Sporné medzi stranami bolo, či je dohoda o zrážkach zo mzdy platná, ak zabezpečuje pohľadávku, ktorá má podklad v zmluve, ktorá môže obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Predmetnou dohodou sa zabezpečuje spotrebiteľsky úver, pričom nie je rozhodné, či

dochádza aj k uplatneniu práva na plnenie, alebo či sa spotrebiteľ priamo obrátil na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom zmysle, aby sa vyhol hrozbe aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčí. Inštitút výkonu zrážok zo mzdy nepodlieha žiadnej súdnej kontrole. Umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom, pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výkon iniciuje veriteľ, subjekt s opačnými záujmami, ktorý často požaduje zaplatiť aj prostriedky, na ktoré nemá nárok - neprimerané sankcie, zmluvné pokuty, poplatky, či úroky, na ktoré s poukazom na možné vady zmluvy nemusí mať nárok. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie posúdil predmetnú zmluvu ako spotrebiteľskú a tú podrobil súdnej kontrole. Prepočtom RPMN podľa parametrov uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere zistil, že ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) nie je uvedená v správnej výške. Zmluva síce obsahuje údaj RPMN, avšak tento je uvedený v nesprávnej výške, nakoľko zmluva uvádza 20,56 % a správne má byť 20,19 %, teda menej. Rovnako požadovaný úrok 19,09 % ročne viac ako dvojnásobne prevyšuje priemerný úrok z úverov bánk za obdobie 12/2017, kde pre nový úver pre domácnosť so začiatočnou fixáciou od 1 do 5 rokov tento predstavuje priemerne 4,82 % ročne. Dohodu o takej výške úrokov (19,09 % ročne) potom treba považovať za absolútne neplatnú pre rozpor so zákonom. Na základe uvedených zistení vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy konštatoval, že uzatvorením tejto dohody sa zabezpečila pohľadávka nad výšku nesplatennej istiny a v konečnom dôsledku tak došlo k zabezpečeniu aj neexistujúcej pohľadávky. Uvedené súd prvej inštancie považoval ako rozporné so zákonom (§ 39 OZ), a preto je táto dohoda z tohto dôvodu neplatná.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobkyňa mala plný úspech vo veci, preto jej priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to i v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP)

5. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal žalovaný včas odvolanie z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žalovaný je toho názoru, že konaním súdu prvej inštancie došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Odôvodnenie rozsudku považoval za arbitrárne a nepreskúmateľné, a to v takom rozsahu, že dochádza k znemožneniu aktívnej obrany žalovaného. Žalovaný z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nevie zistiť, na základe akej právnej normy (resp. s odkazom na aké ustanovenie príslušného právneho predpisu) súd prvej inštancie ustálil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná napriek tomu, že Dohoda má svoj základ v znení zákona. Súd prvej inštancie odňal svojim konaním možnosť žalovaného efektívne konať pred súdom a súvzťažne porušil princíp rovnosti zbraní; konal v rozpore s princípom právnej istoty a konal a rozhodol na rámec zákona a svojich kompetencií, hrubo a závažne porušil princíp rovnosti zbraní v neprospech žalovaného. Je toho názoru, že v prípade, ak existuje právoplatná judikatúra krajských súdov Slovenskej republiky (napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05.09.2019, sp. zn.: 2CoPr/1/2019) o tom, že (i) zmluvná dokumentácia Žalovaného je plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a (ii) zmluvná dokumentácia Žalovaného neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nie je Rozsudok Okresného súdu Bardejov správny a v súlade s princípom právnej istoty. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom, resp. nedostatočne vysporiadal s argumentáciou, ktorú v súdnom konaní pred súdom predniesol žalovaný a s tým, prečo odmietol vykonať relevantné dôkazy a argumentáciu žalovaného. Skutkové zistenie súdu ohľadne nesprávne uvedenej RPMN považoval za zjavne nesprávne, keďže prepočet RPMN pomocou internetovej kalkulačky nie je možné považovať za relevantný údaj. Nie je zrejmé, na základe akého algoritmu tá-ktorá internetová stránka počíta výšku RPMN. Jediným relevantným vzorcom na výpočet RPMN vo vzťahu k zmluve je totiž vzorec, ktorý je upravený v prílohe č. 2 ZoSÚ. Hodnota RPMN bola v obsahu Zmluvy určená plne v súlade so všetkými právnymi predpismi. Dohoda je uzatvorená plne v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, tak aj s ustanoveniami Zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko obsah Dohody len kopíruje ustanovenia Občianskeho zákonníka a Dohoda spĺňa kritériá, ktoré na jej formu a obsah kladie ust. § 5a ods. 1 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa. V prípade, ak by Dohoda zabezpečovala plnenia, na ktoré veriteľ, teda žalovaný, nemá právny nárok, nemá súd prvej inštancie oprávnenie k tomu, aby zakázal výkon zrážok zo mzdy na základe Dohody v časti, ktorá za žiadnych okolností nemôže byť predmetom súdnej kontroly, a to splácanie istiny Úveru a zákonných úrokov z omeškania. Namietal, že úrok dojednaný v Zmluve vo výške 19,09 % ročne, nie je možné považovať za nepoctivý a v rozpore s dobrými mravmi. Pre posudzovanie platnosti Zmluvy vo vzťahu k výške odplaty, ktorú je na základe Zmluvy povinný žalobca zaplatiť žalovanému za poskytnutie Úveru, nie je podstatným údaj o výške úrokovej sadzby, ale údaj o výške

RPMN, pričom najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 3. štvrtrok 2017 - platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.11.2017 do 15.02.2018 v rozsahu zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, bola najvyššia miera odplaty stanovená vo výške 20,56 %. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd v súlade s § 388 CSP napadnutý Rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietá a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

8. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 07.12.2017 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2017 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, z dôvodu, že uzatvorením tejto dohody sa zabezpečila pohľadávka nad výšku nesplatennej istiny a v konečnom dôsledku došlo k zabezpečeniu neexistujúcej pohľadávky, čo súd prvej inštancie považoval za rozporné so zákonom (§ 39 OZ), z ktorého dôvodu je táto dohoda neplatná.

9. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.12.2017 vyplýva, že žalobkyňa ako dlžník uzavrela so Silverside, a.s., ako veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa jej veriteľ zaviazal poskytnúť úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť 60-timi mesačnými splátkami vo výške 17,97 eura splatnými vždy v 18. deň v mesiaci, celkovou čiastkou na zaplatenie 4.678,20 eura, dátumom prvej splátky 18.01.2018, termínom konečnej splátky 28.12.2022, s poskytnutou úrokovou sadzbou 19,09 %, priemernou RPMN vo výške 14,01% a RPMN banky vo výške 20,56%.

10. Z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 07.12.2017 vyplýva, že strany tento úkon uzavreli na samostatnej listine, na strane veriteľa - žalovanej a na strane spotrebiteľa - žalobkyne. Predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečil veriteľ - žalovaná pohľadávku voči žalobkyni zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. č. XXXXXXXXXX vo výške 4.678,20 eura predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom, pričom zamestnávateľ žalobkyne mal v zmysle Článku II. bod 3. na základe tejto dohody po jej predložení vykonávať mesačné zrážky vo výške 77,97 eura, vždy v riadnom výplatnom termíne v prospech žalovanej.

11. Je nepochybné, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom, pri realizácii ktorého sa však nesmie opomenúť ochrana spotrebiteľa v prípade, ak táto mala zabezpečiť pohľadávku plynúcu z úveru, ktorú žalobca podpísal a uzavrel ako spotrebiteľ. Správne preto súd prvej inštancie poskytol žalobkyni ako spotrebiteľke prislúchajúcu ochranu, najmä za situácie, keď vyhodnotil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľským úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2017.

12. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že dohoda o zrážkach zo mzdy má spotrebiteľský charakter, keďže takýto charakter má aj zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovaná ako veriteľ poskytla žalobkyni ako dlžníčke peňažné prostriedky ako úver. Spotrebiteľ je pritom v kontraktáčnom procese slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti, resp. vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu v zmysle vlastných predstáv o podmienkach zmluvy, ktorá bola naformulovaná dodávateľom vopred. Zmluva o úvere, ktorú strany uzatvorili, spíňa charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy a v súvislosti s uzatvorením zmluvy o úvere bola uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou aj dohoda o

zrážkach zo mzdy. Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Podľa názoru odvolacieho súdu je pritom dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi stranami takou dohodou, na základe ktorej žalobkyňa ako spotrebiteľ by bola nútená strpieť vykonávanie zrážok zo svojej mzdy na úhradu pohľadávky žalovanej bez súdnej kontroly.

13. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úijného práva, a to ex offu súdnu kontrolu zmluvných podmienok, a práve za týmto účelom môže jej uzavretie dlžník odmietnuť. Nepochybne súd musí ex offu spotrebiteľovi poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (rozsudok C-106/77 Simmenthall, ak sa formulácia Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax).

14. Nepochybne je možné uzavrieť, že uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy sa moc nad majetkom žalobkyne koncentruje v rukách veriteľa. Výška pohľadávky môže síce vyplývať zo zmluvy o úvere, ale takto kvalifikovaná výška pohľadávky môže vychádzať zo zmluvných podmienok, ktoré sú neprijateľnými, a ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie.

15. V zmysle vyššie uvedených hľadísk súd prvej inštancie podrobil súdnej kontrole Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.12.2017, pohľadávka z ktorej sa zabezpečuje predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy a dospel k záveru o rozpore výšky úrokovej sadzby s dobrými mravmi a absolútne neplatnej pre rozpor so zákonom.

16. Podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.08.2018, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 141/2014 Z.z., odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

18. Podľa § 1a ods. 1 uvedeného nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

19. Podľa § 1a ods. 4, najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

20. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2017 zverejnené Ministerstvom financií SR pri ostatných spotrebiteľských úveroch nad 1 do 5 rokov, je RPMN 10,28 % (dvojnásobok tejto hodnoty predstavuje sumu 20,56 %), teda je rovnaký ako dojednaná výška odplaty v Zmluve o spotrebiteľskom úvere 20,56 %, ktorá ju vzťahom na uvedené neprekračuje viac ako dvojnásobne.

21. Odvolací súd však konštatuje, že aj keď zmluvný údaj o odplate neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 141/2014, avšak ak jeden zo vstupných údajov pre výpočet odplaty, a to úrok, je v rozpore so zákonom a dobrými

mravmi, nemôže byť takýto neplatný údaj zhojený uvedenou odplatom a preto súd nemôže priznať úroky z úveru z úrokovej sadzby, ktorá je neplatná. Je potrebné rozlišovať medzi inštitútom úrokovej sadzby a inštitútom RPMN. Odplata je širší pojem ako úrok z úveru. Tento zahŕňa aj poplatky a obdobie splácania. Žiaden zákon neobmedzil súdy, aby korigovali neprímerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržiavania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu.

22. Úroková sadzba predmetného úveru poskytnutého na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.12.2017 je skoro 4 - násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. V danom prípade sa preto prvoinštančný súd správne zaoberal výškou úroku z úveru, ktorá je určená úrokovou sadzbou 19,09 % ročne a porovnával ju s úrokmi poskytovanými peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Z internetovej stránky NBS súd prvej inštancie preveril úrokové miery podobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere bola priemerná úroková sadzba pre daný typ úveru vo výške 4,82 %. Z toho je zrejmé, že žalobcom požadovaný úrok v danom prípade bol skoro 4 - násobne vyšší ako úrok, ktorý za podobných podmienok banky poskytovali. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o viac ako 390 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Tento názor je súladný aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenom v rozsudku zo dňa 31.07.2009 sp.zn. 1MCdo/1/2009.

23. Pri dojednaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu nato, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprímerané až úžernícke úroky. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Ako podotkol súd prvej inštancie, pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Dohodnutá úroková miera teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto záver o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní.

24. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že uzatvorením Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 07.12.2017 sa zabezpečila pohľadávka nad výšku nesplatennej istiny a v konečnom dôsledku tak došlo k zabezpečeniu aj neexistujúcej pohľadávky. Uvedené je v rozpore so zákonom (§ 39 OZ), a preto je táto Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 07.12.2017 z tohto dôvodu neplatná.

25. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súd prvej inštancie vysvetlil zrozumiteľne, z akých dôvodov určil Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 07.12.2017 za neplatnú. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP.

26. Ďalšie odvolacie argumenty žalovanej odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď

na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

27. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovanej ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).